

Krajský úřad Středočeského kraje
Odbor dopravy
Zborovská 81/11
150 00 Praha 5 – Smíchov

prostřednictvím

Městský úřad Lysá nad Labem
Odbor dopravy
Husovo náměstí 23
289 22 Lysá nad Labem

sp.zn.: MULNL-OD/16987/2020/Uh

V Praze dne 31.3.2021

Účastníci: **Milan Zeman**
nar. dne 6.9.1973
bytem U Botiče 1391/5, PSČ: 140 00 Praha 4

Petra Zemanová
nar. dne 22.12.1973
bytem U Botiče 1391/5, PSČ: 140 00 Praha 4

Právně zastoupeni: **Mgr. Jiří Kubíček**
advokát
se sídlem: Praha 1, Revoluční 17, PSČ: 110 00,
č. ev. ČAK 16361

Odůvodnění odvolání proti rozhodnutí č.j.: MULNL-OD/16987/2020/Uh, které deklaruje existenci veřejné komunikace

I.

Nadepsaný úřad vydal dne 1.3.2021 rozhodnutí, sp.zn. MULNL-OD/16987/2020/Uh, ve kterém deklaruje existenci veřejně přístupné účelové komunikace podle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích na části pozemkové parcely č. 315/3 v k.ú. Jířice (stavba dále jen „Pozemek“). Pozemek má splňovat zákonné znaky a předpoklady pro obecné užívání dopravní cesty ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích v režimu obecného užívání dle § 19 cit. Zákona, a to jako součást dopravní cesty historicky užívané a v souladu s právním stavem řádně evidované na pozemkových parcelách č. 365/2, 365/4, 316/7, 365/3, 316/7 a 329/8, vše v k.ú. Jířice, jako nezbytné součásti veřejné dopravní infrastruktury v zastavěném území katastrálního území obce Jířice. Dle názoru odvolatelů se správní úřad zcela nedostatečně vypořádal s jejich tvrzeními obsaženými v jejich vyjádřeních, výpověďmi svědků a dodaným fotografickým materiálem, když některé zamítl téměř bez odůvodnění a jinými se nezabýval vůbec.

Odvolatelé mají za to, že předmětné rozhodnutí správního úřadu nebylo vydáno v souladu s právními předpisy, správní orgán chybně posoudil skutkový stav a tento následně chybně právně posoudil. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není dle odvolatelů ani zřejmé, jaké úvahy vedly správní úřad k jeho rozhodnutí, a proto je nepřezkoumatelné. Z těchto důvodů podali odvolatelé odvolání, které odůvodňují tak, jak následuje.

II.

Dne 18.5.2020 vydal správní orgán Městský úřad Lysá nad Labem, odbor dopravy, jako příslušný správní úřad usnesení, kterým oznámil nové projednání věci pod č.j. MULNL-OD/16987/2020/Uh.

Odvolatelé na úvod uvádějí, že základní definiční znaky existence veřejné účelové komunikace ve smyslu ust. § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) jsou souhlas (i) vlastníka pozemku, na němž se má účelová komunikace nacházet a (ii) nezbytná komunikační potřeba. V tomto konkrétním případě není naplněn ani jeden z těchto znaků, a z tohoto důvodu mají odvolatelé za to, že se o veřejně přístupnou účelovou komunikaci ve smyslu shora citovaného ustanovení nejedná a ani jednat nemůže, což odvolatelé podrobněji objasňují níže. Rozhodnutí silničního správního úřadu se tak dle odvolatelů zakládá na chybně právním posouzení. Z těchto důvodů považují odvolatelé napadené rozhodnutí za rozhodnutí vydané v rozporu s právními předpisy, čímž byla mj. porušena zásada zákonnosti správního řízení.

III.

Jak už odvolatelé dříve uváděli ve svých vyjádřeních v řízení před orgánem prvního stupně, cesta jakéhokoliv typu na Pozemek nikdy nevedla. Veřejně přístupná účelová komunikace vedla na sousedních pozemcích, parcelní číslo 365/3 a 329/8 v obci Jířice, v katastrálním území Jířice, u kterých je v katastru nemovitostí uvedeno jako způsob využití „ostatní komunikace“, což odvolatelé také doložili patřičnými důkazy (příčemž toto také odpovídá stavu zapsanému v katastru nemovitostí). Cesta na zmíněných pozemcích, jejichž vlastníky jsou Mgr. Lucie Kupková a Ing. Petr Kupka, byla v souladu se zápisem uvedeným v katastru nemovitostí k dopravě i historicky využívána, kdy je známou skutečností, že si paní Blažena Šonská, vlastníka pozemku p.č. 118, zapsané na LV 34, stěžovala na prašnost komunikace v souvislosti s projíždějícími vozidly. Vzhledem k této situaci došlo kolem roku 2004 k položení asfaltového povrchu na cestě, avšak tato asfaltová cesta byla zcela v rozporu se zákonem posunuta na Pozemek. Tato tvrzení odvolatelů potvrzují svědecké výpovědi a prohlášení na podpisových arších.

Je nutné podotknout, že k položení asfaltu došlo bez jakéhokoliv předchozího rozmyslu, ale pouze pochybením ze strany tehdejšího vedení obce Jířice, kdy se v den pokládání asfaltu „patou provedla rýha do země“ jako oficiální

zaměření. Tvrzení v bodě B1 rozhodnutí, že ke zpevnění cesty došlo v místě vyjetých kolejí na základě dohody zastupitelstva je vyhodnoceno nesprávně. Výklad správního orgánu je chybný, když „vyježděné koleje“ nevedly na Pozemku, ale jestliže měly takové koleje existovat, pak vedly u domu sousedky, paní Šonské.

Nehledě na to, že výsledkem pana Musíla, byla stručně a jasně vymezena historická cesta k okolním pozemkům a ohledně Pozemku bylo řečeno, že cesta zde nikdy nevedla.

Ostatně všechny fotografie a mapy, které byly odvolateli doloženy potvrzují správnost jejich tvrzení. Z historických map je zřejmé, že Pozemek byl vždy zakreslen tak, jak je dnes a cesta, vedla-li zde přímá cesta, vedla tak, aby se tomuto Pozemku vyhnula.

S podivem zůstává, že podpisový arch potvrzující výpověď odvolatelů byl v minulosti zamítnut jako nadbytečný a nikterak nepotvrzující skutečnosti uváděné ze strany odvolatelů. V případě podpisového archu podaného paní Šonskou, který byl odvolatelům doručen bez jakýchkoliv podpisů, a které opatřila paní Blažena Šonská v rámci jakéhosi jednání v místním kulturním domě během večera u piva, byl vzat jako relevantní důkaz potvrzující správnost všech skutečností, které by měly vyvrátit správnost tvrzení odvolatelů. Nade vší pochybnost pak zůstává, že se správní orgán nedokázal vypořádat se skutečností, kdy osoby na nepodepsaném podpisovém archu byly vyslechnuty jako svědci v rámci nového projednávání a údajně archem uvedenou skutečnost vyvrátili. Odvolatelé se tak domnívají, že podpisový arch předložený paní Blaženou Šonskou neměl správní orgán brát v potaz, hodnotit ho a jakkoliv o něj opírat své odůvodnění.

Důkaz:

- *podpisový arch obyvatel obce Jiříce I (spisem)*
- *podpisový arch obyvatel obce Jiříce II (spisem)*
- *svědecké výpovědi, zejména:*
 - o *svědecká výpověď pana Miloš Šafra, nar. 30.3.1964 (spisem)*
 - o *svědecká výpověď pana Miloslava Cibulky, nar. 4.7.1954 (spisem)*

IV.

Hodnocení vyjádření odvolatelů

Jde-li o vyjádření odvolatelů v rámci opětovného projednávání sporu, je zapotřebí zdůraznit, že se správní orgán nedostatečně vypořádal s odůvodněním jednotlivých tvrzení odvolatelů. Odvolatelé se domnívají, že zde nejsou uvedeny skutečnosti, které byly vzaty za prokázané a nejsou zde uvedeny úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, ani právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázání skutečností. Za této situace nelze než konstatovat, že napadené rozhodnutí je naprosto neodůvodněné a tudíž nepřezkoumatelné, neboť nesplňuje základní zákonné požadavky kladené na rozhodnutí správních orgánů.

Nejen, že samotnému textu nevěnoval správní orgán dostatečnou pozornost, kdy opětovně špatně vyhodnotil jeho smysl, ale toliko odkazuje na neznalost právního zástupce. V těchto případech argumentuje existencí judikatury. O jakou se jedná, to už odvolatelům není známo. Správní orgán tak opětovně zcela nedostatečně odůvodnil své rozhodnutí a minimálně tato část se jeví jako nepřezkoumatelná.

a) Alternativní pozemní komunikace

Správní orgán uvádí, že nelze označovat za alternativní pozemní komunikace ty soukromé pozemkové parcely, které nejsou řádnými/obecně užívanými pozemními komunikacemi.

K danému je nutné uvést, že ze samotného místního šetření je zcela zřejmé, že alternativní cesty jsou využívány ve všech směrech obyvateli Jiříce. Tyto historické cesty v minulosti i v současnosti vedly na stejných místech, jedná

se o vyježděné cesty, a navíc, s ohledem na územní plánování obce Jiříce, jsou tyto cesty opravovány a budovány nové, které se napojují na tyto alternativní cesty.

V rámci místního šetření bylo navíc zjištěno zaměření na alternativních cestách, které vedou k budoucí zástavbě města Jiříce. Většina prací byla samozřejmě započata až po vydaném rozhodnutí správním orgánem. Tato skutečnost je zachycena na audiovizuálním záznamu, který si odvolatelé dovoluují připojit k tomuto odvolání.

Argumentace o nemožnosti označovat další cesty jako alternativní pozemní komunikace tak zcela jistě neobstojí.

V době položení asfaltu na Pozemek existovaly alternativní cesty ve stejném stavu, jako ta, která vedla vedle Pozemku.

b) Námitky odvolatelů v minulosti

Správní orgán dále uvádí, že odvolatelé nikterak do r. 2015 nebrojili proti položení asfaltu na Pozemek. Toto tvrzení je opětovně mylné. Z výpovědí pana Šafra a pana Cibulky je zřejmé, že o celé situaci s odvolateli diskutovali a snažili se najít kompromisní řešení ještě před r. 2015. Jestliže se odvolatelé neobrátili např. na ministerstvo vnitra, bylo to dáno zejména snahou o smírné řešení možného vzniklého sporu. Nesouhlas doložili odvolatelé např. jednáním o umístění lampy na Pozemku. Snahu o smírné vyřešení sporu pak dále doložili emailovou komunikací s paní starostkou obce Jiříce ohledně pronájmu či odkupu Pozemku, kde je položen asfalt.

c) K účelovým námitkám

Zde je nutné poznamenat, že si správní orgán bere pouze to, co se mu hodí a nedokáže řádně námitky odvolatelů odůvodnit. Z odůvodnění k vyjádření vlastníků ze dne 29.10.2020 napsal správní orgán toliko, že námitky postrádají možnost prolomit obcí a dalšími účastníky řízení některé skutečnosti. Z jakého důvodu a v jakém rozsahu však nikomu známo již není.

Důkaz:

- *svědecká výpověď pana Miloš Šafra, nar. 30.3.1964 (spisem)*
- *svědecká výpověď pana Miloslava Cibulky, nar. 4.7.1954 (spisem)*
- *komunikace se starostkou obce Jiříce prostřednictvím emailu (spisem)*
- *Video z 10.3.2021 (<http://leteckaposta.cz/863412171>)*

V. Nové důkazy

Po skončení projednávání se odvolatelé dostali k novým důkazům, které mohou mluvit v jejich prospěch.

a) Opětovně nalezený archiv města Jiříce

Prvně je nutné poznamenat, že se začátkem projednávání tohoto řízení za záhadných okolností zmizely všechny fotografické záznamy z archivu obce Jiříce, dokonce i historická fotografie, která visela na obecním úřadě a ukazovala pohled na obec jako letecký snímek. Takové potvrdili mj. i svědci.

Dle odvolatelům známých skutečností jsou s ukončením projednávání archivy opětovně navraceny. Jestliže tak správní orgán kdekoliv ve svém rozhodnutí zmiňuje účelové chování odvolatelů, a je si vědom jeho významu, je s podivem, že toto tvrzení nedokázal správně interpretovat na tento konkrétní případ.

Na internetových stránkách města Jiříce se mj. objevila fotografie z r. 2004, kde se prokazují tvrzení odvolatelů, a to zejména ohledně vedení cesty blíže k pozemku paní Boženy Šonské.

Přestože je fotografie z místa mimo Pozemek pouze u pozemku paní Blaženy Šonské, je z ní zcela jistě zřejmé, že po pravé straně byl trávník odhrnut, aby se vytvořil prostor pro silnici. Zatímco na druhé straně můžeme spatřit vyježděné koleje staršího data. Původní cesta tak jistě vedla blíže k pozemku paní Boženy Šonské a Pozemek odvolatelů nesloužil jako cesta.

b) Nová výstavba pozemních komunikací

S odkazem na bod IV. je nutné poznamenat, že po skončení projednávání řízení před orgánem prvního stupně došlo k novému provádění stavebních úprav. Nově se budují silnice a napojují se na odvolateli tvrzené alternativní cesty. Tyto alternativní cesty bylo vždy možné využívat a v případě úmyslného položení překážek (což ostatně také vyplývá z výpovědi svědků a je mlčky přecházeno v rámci rozhodnutí), si občané a jiné osoby našli cesty, které se na tyto původní cesty vždy napojí. K důkazu přikládáme video z 10.3.2021 se stručným popisem odvolatelů. Je-li ve videu odkazováno na elektrické sloupy, je tím myšleno elektrické vedení u pozemku p.č. 55/36, p.č. 55/39 a pozemku p.č. 329/21 v k.ú. Jiříce.

Samotné video naneštěstí není možné zaslat oficiálně prostřednictvím datové schránky, odvolatelé jej tak s dovolením zasílají prostřednictvím datového úložiště Letecké pošty: <http://leteckaposta.cz/863412171>. Video bude současně zasláno ze strany právního zástupce prostřednictvím emailové adresy starkova@akom.cz paní Kateřině Uhrové, která záležitost vyřizuje.

Důkaz:

- Video z 10.3.2021

VI. Posuzování svědeckých výpovědí

Správní orgán se toliko zmáhal k jednoduchému odůvodnění výpovědi svědků následovně:

„Věrohodnost výpovědi svědků, jak byly tyto protokolovány a tvoří spolu s věrohodně dokumentovaným stavem součást spisové dokumentace (viz bod B.1 odůvodnění tohoto rozhodnutí), vyhodnotil Správní orgán nejen z toho hlediska, jaký má každý jednotlivý svědek vztah k účastníkům řízení a ke projednávané věci, ale též s přihlédnutím k tomu, jaká je jeho rozumová a duševní úroveň, dále ke způsobu reprodukce skutečností, o nichž vypovídá, a ke chování při výslechu, tj. zda byl svědek přesvědčivý, zda vypovídal s jistotou, plynule a zda byl ochoten odpovídat na otázky. Správní orgán vycházel při hodnocení jednotlivých výpovědí ze zásady bezprostřednosti (pozn.: vliv skutečností, které se objektivně nedají zachytit písemně v protokolu o úkonu) a za posouzení pravdivosti a míry souladu uváděných skutečností s dalšími důkazními prostředky.“

Odvolatelé naopak uvádějí, že došlo ke zcela nesprávné interpretaci výpovědí, či možná jejich pomíjení. Správní orgán se s výpověďmi podporující odvolatele nikterak nevypořádal. Za prokázané měl zřejmě pouze výpovědi svědků, které měly mluvit v neprospěch odvolatelů, které si na většinu informací nedokázaly vzpomenout, a které i přes řádné poučení neuvedly pravdu.

VII. Nesprávné právní posouzení

Správní orgán uvádí judikaturu NSS, v němž není možné spatřovat totožné ani obdobné znaky řízení, aby bylo možné aplikovat tato rozhodnutí:

„Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2018, č. j. 7 As 70/2018 - 60, který obstal i před Ústavním soudem (viz usnesení ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. IV. ÚS 2530/18) platí, cit.: ,komunikace, u níž nelze zjistit, zda byla některým z předchozích vlastníků k obecnému užívání věnována, jež však byla jako veřejná cesta užívána ,odněpaměti z naléhavé komunikační potřeby‘, je veřejně přístupnou účelovou komunikací (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 5 As 27/2009 - 66; či rozsudek ze dne 22. 12. 2009 č. j. 1 As 76/2009 - 60). Užívání určité komunikace odněpaměti z naléhavé komunikační potřeby tak fakticky nabrazuje souhlas předchozích vlastníků, neboť se má za to, že souhlas byl dán, když cesta byla dlouhodobě, typicky po desetiletí, užívána veřejností.“

Z výpovědi svědků je ale zřejmé, že Pozemek ani jeho část nebyl nikdy věnován žádným z vlastníků (tj. původních ani současných). Tato skutečnost zejména vyplývá ze všech výpovědí, když se o postupu pokládání asfaltu rozhodovalo na místě, kde se „patou udělala rýha do země“. Bez rozmyslu obce Jiříce, bez jakýchkoliv plánů a zaměření a pouze na základě přátelských a rodinných vazeb mezi současnou paní starostkou (tehdy zastupitelkou) a paní Šonskou, která si stěžovala na prašnost cesty. Z takového jednání vedení obce Jiříce je možné odvodit, že pokládka asfaltu dále od domu paní Šonské by byla prospěšnější.

Je tedy zcela jisté, že ani původní vlastník o takovém kroku nemohl mít ponětí. Natož aby dával souhlas s takovým jednáním či dokonce věnoval (byť mlčky) část Pozemku.

Je-li odkazováno na naléhavou komunikační potřebu, opětovně odkazují odvolatelé na všechny výpovědi zastupitelů obce Jiříce z r. 2004. V žádném případě se nemohlo jednat o naléhavou komunikační potřebu, když v té době existovaly cesty stejného druhu a sjízdnosti k dotčeným pozemkům, ale především důvodem pro položení asfaltů byly, dle svědeckých výpovědí, „neustálé podněty ze strany paní Šonské.“

Komunikace mohla být používána, ale rozhodně ne z naléhavé komunikační potřeby a v žádném případě v místě, kde je položený asfalt v současné době. Odvolatelé opětovně odkazují na poskytnuté fotografie, archiv obce Jiříce a výpovědi svědků, kteří uvádějí, že se cesta blížila více k domu paní Šonské a Pozemku se vyhýbala. Současná podoba silnice a pozemku paní Šonské nekoresponduje se stavem, který zde byl v roce 2004.

Nadevše řečené je nutné poznamenat, že současná paní starostka uvedla, že vybudování cesty na Pozemku byla ekonomicky výhodnější než na alternativních cestách. Není pochyb, že obec Jiříce ušetřila peníze za menší množství položeného asfaltu, nicméně za cenu nedodržování základních lidských práv vycházející z Listiny základních práv a svobod.

S ohledem na tyto skutečnosti a špatně zjištěný skutkový stav je nadále nutné respektovat komunikační nezbytnost a souhlas vlastníka tak, jak je uvedeno níže.

VIII. Komunikační nezbytnost

Zákon o pozemních komunikacích v ustanovením § 7 odst. 1 stanoví, že účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9.1.2013, sp.zn. 8 As 19/2012 uvedl, že „*aby mohlo dojít k deklaraci veřejně přístupné účelové pozemní komunikace, musí být na základě analýzy jednotlivých komunikačních možností v daném území doložena existence nezbytné komunikační potřeby. Tato nezbytnost nastává tehdy, pokud se v dané lokalitě nenachází alternativa k předmětné komunikaci, o níž by bylo možné vzhledem ke konkrétním podmínkám v území ještě rozumně uvažovat. Vhodnými alternativami přitom obecně mohou být i ty, které představují zhoršení komunikačních možností, např. co do vzdálenosti přístupu.*“

Jak vyplývá z výše uvedeného rozhodnutí, nezbytným existenčním předpokladem, pro deklaraci veřejně přístupné účelové cesty, je komunikační nezbytnost. Problematikou účelových cest se Nejvyšší správní soud také zabýval v rozhodnutí ze dne 16.5.2011, sp.zn. 2 As 44/2011, ve kterém uvedl, že „*Předpokladem pro vydání deklaratorního rozhodnutí o tom, že určitá komunikace je veřejně přístupnou účelovou pozemní komunikací ve smyslu § 7 odst. 1 věty první zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, je mj. souhlas vlastníka pozemku, na kterém se komunikace nachází a existence nezbytné komunikační potřeby. Podmínka existence nezbytné komunikační potřeby je splněna, pokud se v dané lokalitě nenachází k předmětné komunikaci alternativa, o níž by bylo možné vzhledem ke konkrétním podmínkám v území ještě rozumně uvažovat.*“

Je tedy zcela nepochybné, že k tomu, aby správní orgán mohl rozhodnout o tom, že se na Pozemku nachází veřejně přístupná účelová komunikace, jak učinil v napadeném rozhodnutí, musí jednoznačně zjistit existenci nezbytné komunikační potřeby. Ze shora uvedených rozhodnutí vyplývá, že může dojít i ke zhoršení dostupnosti, např. co do vzdálenosti přístupu. Nejedná se tedy o nezbytnou komunikační potřebu v případě, že lze zajistit jiné komunikační spojení nemovitostí prostřednictvím jiné cesty, která by do práv vlastníka pozemku vůbec nezasáhla a to i v případě, že by taková alternativní cesta zhoršila přístup k jiným nemovitostem, popřípadě s sebou nesla další náklady.

Jak odvolatelé uvedli již ve svém předchozím vyjádření, v dané oblasti se nacházejí minimálně tři další alternativní cesty, a to jak z jižní, tak i ze severní a východní strany. Hlavní přístupovou cestou je účelová komunikace vedoucí tak, jak je v současné době zapsaná v katastru nemovitostí, tedy vedoucí na pozemku p.č. 365/3 zapsaném na č. LV 349 navazující na pozemek p.č. 329/8 zapsaném na č. LV 496. Tato účelová komunikace vede v hranicích, kde vedla účelová komunikace i historicky, tedy předtím, než došlo v rozporu s právními předpisy k položení asfaltové vozovky na pozemku odvolatelů. Toto bylo ostatně doloženo odvolateli mimo jiné předložením podpisového archu.

Další přístupovou cestou, která v poslední době sloužila k přístupu k dotčeným nemovitostem je cesta, která prochází přes pozemky p.č. 329/8 zapsané na č. LV 496, p.č. 329/19 zapsané na č. LV 34 a dále přes pozemky

p.č. 316/1 zapsané na č. LV 496, p.č. 316/10 na č. LV 496, p.č. 55/34 na č. LV 1, p.č. 55/37 na č. LV 1 a p.č. 55/38 č. LV 1. Z přiložené fotodokumentace je dle kolejí v terénu zcela zřejmé, že se zde již existující veřejně přístupná účelová komunikace vyskytuje a je tedy zcela bez pochyb vhodnou alternativou k asfaltové cestě vedoucí na Pozemku.

Správní orgán, jenž v napadeném rozhodnutí uvádí, že alternativní cesta v dané části obce neexistuje, tak zjevně zásadně pochybil při zjišťování skutkového stavu, když ze shora uvedeného vyplývá existence minimálně tří alternativních cest.

Veškerými shora uvedenými argumenty odvolatelů se silniční správní úřad nezabýval, přičemž z napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč argumenty odvolatelů nezohlednil. Z ust. § 68 odst. 3 správního řádu vyplývá, že v odůvodnění výroku správní orgán uvede úvahy, kterými se při jeho vydání řídil a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy účastníků řízení. Takové náležitosti napadenému rozhodnutí téměř zcela chybí, a tudíž ho odvolatelé považují nejen za zcela nepřezkoumatelné, ale i nezákonné.

Důkaz:

- internetový výpis z katastru nemovitostí k pozemku p.č. 329/8 na č. LV 496 (spisem)
- internetový výpis z katastru nemovitostí k pozemku p.č. 329/19 zapsané na č. LV 34 (spisem)
- internetový výpis z katastru nemovitostí k pozemku p.č. 316/1 zapsané na č. LV 496 (spisem)
- internetový výpis z katastru nemovitostí k pozemku p.č. 316/10 na č. LV 496 (spisem)
- internetový výpis z katastru nemovitostí k pozemku p.č. 55/34 na č. LV 1 (spisem)
- internetový výpis z katastru nemovitostí k pozemku p.č. 55/37 na č. LV 1 (spisem)
- internetový výpis z katastru nemovitostí k pozemku p.č. 55/38 č. LV 1 (spisem)
- fotodokumentace ohledně skutečného stavu cesty III. (spisem)

Dle shora uvedeného tak dle odvolatelů jednoznačně není naplněna komunikační nezbytnost a rozhodnutí o veřejné přístupnosti komunikace by tak bylo zcela v rozporu s nálezem Ústavního soudu ze dne 9.1.2008, sp.zn.: II. ÚS 268/06, kde Ústavní soud uvádí, že „**Ústavně konformně omezit vlastnické právo lze pouze se souhlasem vlastníka**, proto existuje-li v zákoně veřejnoprávní institut omezující vlastnické právo, aniž by s tímto omezením spojoval poskytnutí nábrady, je nezbytnou podmínkou jeho ústavní konformity souhlas vyjádřený vlastníkem. (...) Tak je tomu v případě tzv. veřejně přístupných účelových komunikací definovaných v ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v jejichž případě je vlastnické právo omezeno tím, že vlastník musí strpět obecné užívání pozemku jako komunikace (§ 19 zákona) a umožnit na něj veřejný přístup. Zákon o pozemních komunikacích však toto omezení nespojuje s poskytnutím finanční nábrady. S ohledem na shora uvedené lze tedy konstatovat, že jeho **jediny ústavně konformní výklad je ten, že s takovým omezením vlastnického práva musí vlastník příslušného pozemku souhlasit**. Vedle nezbytného souhlasu vlastníka je podmínkou veřejného užívání soukromého pozemku též **existence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby**. Z dnešních hledisek posuzování legitimních omezení základních práv se totiž jedná o nezbytnou podmínku proporcionality omezení. Zjednodušeně řečeno, existují-li jiné způsoby, jak dosáhnout sledovaného cíle (zajištění komunikačního spojení nemovitostí), aniž by došlo k omezení vlastnického práva, **je třeba dát před omezením vlastnického práva přednost těmto jiným způsobům**.“

Ke stejné problematice se vyjádřil i Nejvyšší soud ČR v rozsudku ze dne 1.10.2015, sp.zn. 25 Cdo 2496/2015, kde uvedl, že „(...) **existenci účelové komunikace nelze primárně posuzovat na základě tvrzení, že pozemek je nebo není veřejností využíván jako veřejně přístupný, nýbrž je nejprve třeba zkontrolovat, zda je dána nezbytnost přístupu k nemovitosti přes takový pozemek**.“

Na základě výše uvedeného je tak na místě konstatovat, že první z nutných znaků účelové komunikace není v tomto případě naplněn a z tohoto důvodu nebyly splněny zákonné požadavky pro deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace. S ohledem na tuto skutečnost odvolatelé usuzují, že napadené rozhodnutí trpí vadou

nesprávného právního posouzení věc a je v rozporu s právními předpisy, což považují za jeden z důvodů, proč by napadené rozhodnutí mělo být odvolacím orgánem zrušeno.

IX.

Souhlas vlastníka pozemku

Dalším nezbytným existenčním znakem veřejně přístupné účelové komunikace ve smyslu ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je souhlas vlastníka pozemku, tak jak potvrzuje konstantní judikatura Ústavního soudu, například v nálezu ze dne 15.3.2011, sp.zn. III. ÚS 2942/10, když uvádí, že „*Obecný soud v rámci ústavně konformní interpretace § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, na základě důkazního řízení musí mít za prokázané, že vlastník poskytl - výslovně anebo konkludentně - souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace a dále musí mít za prokázánu podmínku potřebnosti. Konkludentní souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace (§ 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích) nelze bez dalšího vyvodit z toho, že stěžovatel nebo jeho právní předchůdce účelovou komunikaci neoplotili ani neoznačili jako soukromý pozemek se zákazem vstupu.*“

Jak vyplývá ze shora uvedeného rozhodnutí, ani v případě Pozemku, jenž je předmětem tohoto řízení, nedal předchozí vlastník Pozemku konkludentní souhlas s jeho užíváním, jen proto, že asfaltovou cestu, která na Pozemku vede, neoplotil, či jinak neohradil. Souhlas vlastníka s umístěním účelové komunikace, jak je požadováno ve shora uvedeném rozhodnutí, tedy nikdy nebyl a ani nemohl být dán.

Judikaturu Ústavního soudu potvrzuje i Nejvyšší správní soud, když dne 16.5.2011, sp.zn. 2 As 44/2011 uvádí, že „*Předpokladem pro vydání deklaratorního rozhodnutí o tom, že určitá komunikace je veřejně přístupnou účelovou pozemní komunikací ve smyslu § 7 odst. 1 věty první zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, je mj. souhlas vlastníka pozemku, na kterém se komunikace nachází.*“

V konkrétním případě týkajícího se Pozemku, jenž je předmětem tohoto řízení, je zcela nepochybné, že žádný souhlas se zřízením účelové komunikace na Pozemku nebyl dán. Původní cesta byla vedena přes sousední pozemky, jak ostatně vyplývá i ze zápisu v katastru nemovitostí. Následně byla cesta zcela neoprávněně posunuta na Pozemek a vyasfaltována. Poté co bylo ze strany Jiřice zasaženo do ústavních práv předchozího vlastníka Pozemku tím, že byla cesta posunuta a vyasfaltována, byl Pozemek ze strany předchozího vlastníka převeden na odvolatele, které proti asfaltové cestě začali ihned brojit, přičemž na svém původním názoru setrvávají dodnes. Nelze tedy ani uvažovat o poskytnutí, byť konkludentního souhlasu, ze strany přechozího či současného vlastníka Pozemku.

Důkaz:

- *svědecká výpověď pana Miloš Šafra, nar. 30.3.1964 (spisem)*
- *svědecká výpověď pana Miloslava Cibulky, nar. 4.7.1954 (spisem)*
- *komunikace se starostkou obce Jiřice prostřednictvím emailu (spisem)*

Dále i nesouhlas odvolatelů s umístěním předmětné cesty je zcela bez pochyb. Ihned po koupi Pozemku se odvolatelé snažili nevyhovující situaci řešit, ale bohužel bezvýsledně. Na problémovou situaci upozorňovali odvolatelé neustále až do roku 2015, avšak k dohodě s obcí Jiřice opět nedošlo.

O výše uvedeném svědčí mimo jiné i komunikace odvolatelů s bývalým vedením obce, tedy bývalým starostou panem Miloslavem Cibulkou a bývalým místostarostou Milošem Šáfrem.

Nadto odvolatelé sdělují, že se na Pozemku nikdy nenacházela a stále nenachází veřejně přístupná účelová komunikace, a tudíž není možné, aby kdokoliv bránil Vlastníkům v nakládání s jejich vlastnictvím, neboť je pouze na jejich rozhodnutí, zda na svém vlastním pozemku umístí překážku, či nikoliv.

Odvolatelé si opětovně dovolí poznamenat odlišný přístup ze strany obce Jiřice ve věci jakýchkoliv překážek umístěvaných na údajně vedené pozemní komunikaci. Odvolatelům je vytýkáno, že si na vlastní pozemek umístí překážku či jakýkoliv jiný předmět. V případě sousedního pozemku paní Šonské je tomu opačně, a to i přes dokládaný výpis z katastru nemovitostí, kde je zřejmé, že pokládá na pozemní komunikaci tyče a další překážky, které jsou pevně spojeny se zemí.

Opět je zde na místě upozornit, že vzhledem k výše uvedenému není naplněn ani druhý z nutných znaků účelové komunikace. S ohledem na shora uvedené skutečnosti mají odvolatelé opětovně za to, že napadené rozhodnutí trpí vadou nesprávného právního posouzení věci, je v rozporu s právními předpisy. Jako takové by tedy dle odvolatelů mělo být odvolacím orgánem zrušeno.

X. Procesní pochybení

Ustanovení § 7 odst. 1 správního řádu stanoví, že účastníci mají při uplatňování procesních práv rovné postavení, přičemž správní orgán vůči nim vystupuje nestranně. Pro odvolatele je s podivem, že správní orgán dalšího přijal podklad poskytnutý obcí Jiřice, jako druhým účastníkem řízení, spočívající v novém geometrickém plánu pro rozdělení pozemku. Tento geometrický plán dokonce silniční správní úřad zahrnul přímo do výroku napadeného rozhodnutí. Takové jednání dle odvolatelů příliš nesvědčí o nestranném přístupu silničního správního úřadu k oběma účastníkům.

Dalším porušením zásady rovnosti účastníků řízení je dle odvolatelů skutečnost, že v napadeném rozhodnutí jsou silničním správním orgánem rozsáhlá vyjádření (nutno podotknout, že založená na základě zákona a judikatury), kterými odvolatelé uplatňovali svá práva v řízení, prakticky ignorována. Správní řád v ustanovení § 68 odst. 3 stanoví, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí zcela chybí odůvodnění, jak se silniční správní úřad vypořádal se všemi námitkami a argumenty odvolatelů a jakými úvahami se při hodnocení právních předpisů řídil, což z něj dle odvolatelů činí rozhodnutí zcela nepřezkoumatelné.

Dle právního názoru odvolatelů se tak správní orgán v rámci celého správního řízení dopustil mnoha procesních chyb a porušení základních zásad, na nichž stojí správní řád, potažmo obecně celé správní řízení. Tím se dle odvolatelů v souhrnu dopustil i porušení zásady zakotvenou v § 2 odst. 1 správního řádu, a to zásady zákonnosti.

Na závěr svého rozhodnutí silniční správní úřad již zcela vybočil mimo meritum řízení a potažmo i meze správního uvážení, kdy se namísto podrobného a za současného stavu nutného podrobného **zkoumání a výkladu zákonných podmínek** deklarace veřejně přístupné účelové komunikace omezil na citaci nesouvisející judikatury.

Závěrem odvolatelé uvádějí, že asfaltová cesta nacházející se na Pozemku **nebyla** umístěna na základě souhlasu oprávněných vlastníků a jako taková zároveň nesplňuje ani podmínku komunikační nezbytnosti, neboť v jejím okolí se vyskytují minimálně tři alternativní cesty k připojení přilehlých nemovitostí, a tedy nemůže být prohlášena za účelovou komunikaci (čemuž ostatně odpovídá i stav zápisu v katastru nemovitostí).

XI.
Podjatost úředních osob

Pro vyřízení záležitosti byla přidělena osoba paní Kateřina Uhrová. Odvolatelé mají za to, že na průběhu řízení a vydání rozhodnutí formou veřejné vyhlášky se podílelo vícero osob. Jednak tomu nasvědčuje nepředvídatelnost rozhodnutí správního orgánu, když paní Uhrová po celou dobu zastávala jasného názoru, že obec Jiříce od počátku pochybila, uznala existenci alternativních cest a současně zcela odlišně vyhodnotila výpovědi svědků a doložených fotografií. Na místním šetření vyslovila předběžný názor, kterým opětovně vyhodnotila situaci ve prospěch odvolatelů.

Dalším důvodem, pro který se odvolatelé domnívají, že bylo samotné rozhodnutí vypracováno odlišnou osobou, je způsob a stylizace psaného textu. Pro srovnání je možné odkázat na jakoukoliv výpověď svědků nebo obecná podání ze strany paní Uhrové. Vyhotovené rozhodnutí je naopak svou stylizací podobné rozhodnutí z Krajského úřadu Středočeského kraje o navrácení věci k projednání k Městskému úřadu v Lysé nad Labem. S podivem pak odvolatelé nahlízejí na nevšední situaci, kdy se prvního výslechu chtěla účastnit původně přidělená osoba v prvostupňovém vyřizování záležitosti za účelem zapisování poznámek.

Telefonickým dotazem na Městský úřad v Lysé nad Labem bylo zjištěno, že toto rozhodnutí mělo být opravdu sepsáno osobou odlišnou od paní Kateřiny Uhrové.

Důkaz:

- *výslechem paní Kateřiny Uhrové*

XII.

Vzhledem k těmto okolnostem není splněn ani jeden ze dvou zcela nezbytných existenčních znaků pro zřízení veřejně přístupné účelové komunikace, a proto odvolatelé navrhují, aby bylo napadené rozhodnutí v souladu s ust. §90 odst. 1 písm. a) správního řádu

z r u š e n o

a odvolací orgán řízení zastavil.

Pokud odvolací orgán posoudí věc tak, že předmětné řízení nezastaví, tak odvolatel navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí v souladu s ust. §90 odst. 1 písm. b) správního řádu

z r u š e n o

a věc byla vrácena k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Milan Zeman
Petra Zemanová